

[IV. Knudsen.]

tetskorn dog et ædelt produkt, højt anskrevet i mange lande, og jeg tror, som allerede nævnt, der er mulighed for at udvide denne kreds af køberlande.

På mit partis vegne anbefaler jeg lovforslaget til hurtig vedtagelse i dette høje ting. Det er nu ca. 2 måneder, siden forårskornet blev sået, og det er derfor på høje tid, landmændene får besked, så at de kan træffe deres dispositioner. Skal vi have flere kornlove — hvad jeg ikke håber bliver nødvendigt —, synes jeg, man burde vise de mennesker, det går ud over, nemlig landmændene, det hensyn, at loven vedtages, i hvert fald før forårskornet skal i jorden.

Sluttelig vil jeg gerne stille et spørgsmål til den højtærede landbrugsminister i anledning af den uro, der i de sidste måneder har været indenfor de kornsælgende landbrugeres kreds og indenfor kornhandelen. Denne uro er forårsaget af, at der for ca. 2 måneder siden af centralkontoret, åbentbart på tilskyndelse af landbrugsministeriet, blev indkøbt nogle ladninger foderkorn mod betaling i dollar, til trods for at der efter manges mening var foderkorn nok i landet til ny høst. Disse køb i dollar bevirkede, at dansk foderkorn og foderkorn indkøbt på sterlingbasis er gået ned i pris til praktisk talt prisen for det indkøbte dollarkorn. De tab, der herved er lidt, er meget anselige — jeg takserer dem løseligt til mellem 10 og 20 mill. kr. Og så betydelige tab vækker selvsagt til eftertanke og bekymring for, hvorledes det skal gå i fremtiden — ingen kan jo leve af at konstaterer tab. Det er, såvidt jeg kan se, nødvendigt både for det kornsælgende landbrug og for kornhandelen at få svar på, om denne politik, gående ud på ved import af foderkorn mod betaling i dollar at holde prisen for dansk korn af ny høst på dollarbasis, skal fortsættes. Det er så meget vigtigere at få dette opklaret, som man indenfor kornbranchen med bange anelser har bemærket, at det andet høje tings kornlovsudvalg i betænkningen af 27. maj, stk. 5, forsøger at lægge pres på landbrugsministeren og derigennem på kornimportørerne for så hurtigt som muligt at få importeret mere korn her til landet; en sådan indblanding i forhold, som man ingen saglig indsigt har i og heller ikke forstår den økonomiske rækkevidde af, er efter min mening ikke blot upåkrævet, men uheldig og anmassende.

Oluf Johansen: Jeg deler ganske den vurdering, den højtærede landbrugsminister er fremkommet med som motivering for fremsættelse af et kornlovsforslag, nemlig nød-

vendigheden af under de usikre forhold at sikre befolkningens forsyning med brødkorn og tillige den økonomiske betydning af at spare på de værdifulde dollars. Man kan så diskutere — og det ved jeg man har gjort —, om man skal vedtage en kornlov nu eller vente og se tiden an. Jeg synes, det er rigtigt, sådan som det har formet sig; ja, det ville ligefrem være letsindigt, om man havde ventet til et stykke ind i høståret, til forskellige eventuelle vanskeligheder havde meldt sig, før man vedtog en kornlov.

Flere ærede ordførere har nævnt det store antal kornlove, som efterhånden er blevet vedtaget i rigsdagen, og det kan jo ikke nægtes, at blandt alle de regulerende bestemmelser, som en vanskelig situation har ført med sig, er kornlovgivning, kornregulering, sikring af brødkorn, det første, man har grebet til, og vel også det sidste, man slipper. Men under en sådan lovgivning indvinder man forskellige erfaringer, og det kan jo ikke nægtes, at de lempelser, som er blevet gennemført i folketetinget, og som har fundet udtryk i det her foreliggende kornlovsforslag, bygger på de erfaringer, man har indvundet med hensyn til, hvilke forandringer det vil være rigtigt at gennemføre. Løttelserne for plantager og andre arealer samt bygningsjord er således udtryk for en rigtig vurdering af disse forhold.

Hvad angår byttesæd, har dette år med sine forskydninger prismæssigt set afgivet baggrund for en uheldig udvikling i retning af, at mange jordbrugere, der skulle have byttesæd, har fået havre — endog indkøbt og for let havre —, medens de har afleveret deres førsteklasses gode korn, altså vintersæd.

Men det er muligt, at det ikke blot er lovgivningsmæssigt, der kan tales om erfaringer. Også i forbindelse med administrationen af en kornlov tror jeg der kan rejses et og andet spørgsmål. Jeg har således et spørgsmål til den højtærede landbrugsminister, som jeg gerne vil bede den højtærede minister om at tage op til overvejelse med den største velvilje. Det er meget svært at forstå det rigtige i, at et parti hvede, der var kasseret som brødkorn, alligevel skulle afleveres; og i det givne tilfælde er vedkommende landmand ikke leveringspligtig. Men en landmand, som ikke har leveringspligt, må aflevere kasseret hvede og får at vide, at den skal afleveres for at gå videre til industribrug, i dette tilfælde til tapetklister. Jeg kan ikke rigtig forstå rimeligheden i dette. Hvis vedkommende ikke er leveringspligtig med hensyn til det parti, han har, eller hvis det parti, han har, ikke er brugeligt efter kornlovens bestemmelser, så er der ikke megen mening i,